

روز کاری قرا ایدی . سروروان کبی خرامان خرامان بن افتاده سنه سایه مرحت صالیدی .
وشیرین وشیرین کلماتله خاطر م صوروب کوکلم آلدی . اثنای محاورت وحین مصاحبته
ایتدی . که ای شکوفه بوستان فصاحت . وای سبزه نوبهار حسن عبارت .
لله الحمد اراده توفیق سبحانی ومشیت تأیید ربانی . بمالک قنون نظم ونثر تسخیرین
سکا میسر اتمشدر . ونوبت ریاست اقالیم سخن تدریججه سکا اتمشدر . اگرچه
عربده وعجمده وترکده یکنه کاملر چوقدر . اما سن کبی جمع لسانه قادر جامع
قنون نظم ونثر یوقدر . حالا که مفتاح زبانک روی روز کاره ابواب فیض آچقده .
وغواص طبعک خواص وعوامه دریای فساحتدن جواهر بلاغت چیقاروب
صاچقده در . اهالی عالمدن بعضی لالی منشات ومعمایاتکدن فیض آلمشدر . وبعضی
متوی وقصائدکدن تمتع بولمشدر . وبعض فارسی غزللرک نقش ضمیر اتمشدر . وبعضی
عربی رجزلرک ذوقنه اتمشدر . حاشا که ترک زاده محبوبلر فیض نظمکدن بهر مند
اولیهلر . وطائفه اترک صاحب مذاقلری بوستان کلامکدن شکوفه دیوان غزلک
بولیهلر . بوسیدن طرح بنای طبیعتک قابل قصور اوله . وبو واسطه دن بینه استعداد
کالک رخنه بوله .

[بیت]

غزلدر صفا بخش اهل نظر	غزلدر صکل بوستان هنر
غزال غزل صیدی آسان دکل	غزل منکری اهل عرفان دکل
غزل بلدیبرر شاعرک قدرتن	غزل آرتورر ناظمک شهرتن
گوکل گرچه اشعاره چوق رسم وار	غزل رسمین ایت جمله دن اختیار
که هر محلفک زینتیدر غزل	خرد منددر صنعتیدر غزل
غزل دی که مشهور دوران اوله	او قومقدمه یازمقدمه آسان اوله

الحق بو کلمات دلپذیری که اول بی نظیردن ایشتم . مضمون کلامن محض نصیحت
 گوروب ایجاب التماسه اقدام ایتدم . اما اقتضای زمان کمال استغایه رخصت
 ویرمدی که صراف خرد نقد اوقاتی صرف تضائیف معتبره ایتمکده . ایکن بو جزویانه
 ضایع ایده . وشهباز طبیعت معظم صیدلر کوزه دیرکن بر مختصر شکار آردنجه کیده .
 ناچار عمل اعتبارمده بو علاوه لازمدر دیو زمان طفولیتمده صادر اولوب متفرق اولان
 غزلردن بر مختصر دیوان جمع ایتمک صلاحن کورددم . واول وقتدم بندن التماس ایله اخذایدنلردن

غزلردن بر مختصر دیوان جمع ایتمک صلاحن کوردم. و اول و قنده بندن التماس ایله اخذایدن لردن
 التماس ایله آلام. و صورت جمعن اختصار اوزره بتوردم. امیددر که اصحاب فصاحت
 و ارباب بلاغت مشاهده و مطالعه قلدقده ینشاؤمولدم عراق عرب اولوب تمامی عمر مده
 غیر مملکتلره سیاحت قلمسدیغه واقف اولدقده بوعلتی موجب سسقوط اعتبار
 یلمیه لر. و محل و مقامه کوره رتبه استعدادمه حقارتله نظر قلمیه لر. زیرا اعتبار وطن استعداد
 ذاته تأثیر ایتمز. و طبراقده یا مغله طلادن جلا کیتمز. نه اهل بلاد اولمغله نادان صاحب قبول
 اولور و نه بیابانلرده دور مغله دانا قابل وحشت اولور

[بیت]

اگر عمرها مردم بد سرشت	بود همدم حوریان بهشت
در آن محفل پر صفا روز و شب	ز جبریل خواند قنون ادب
بر آن اعتقاد که انجام کار	نگردد از و جزیدی آشکار
وگر سالها بگوهر تابناک	فتد خوار و بیقدر بر روی خاک
بر آنم که کمتر نشیند غبار	ز خاکش بر آینه اعتبار
چو از خاک خیزد همان گوهر است	شهانرا بر ازنده افسر است

توقع بودر عموما اهالی عز و اعتباردن خصوصا بلغای روم و فصحای ناباردن که